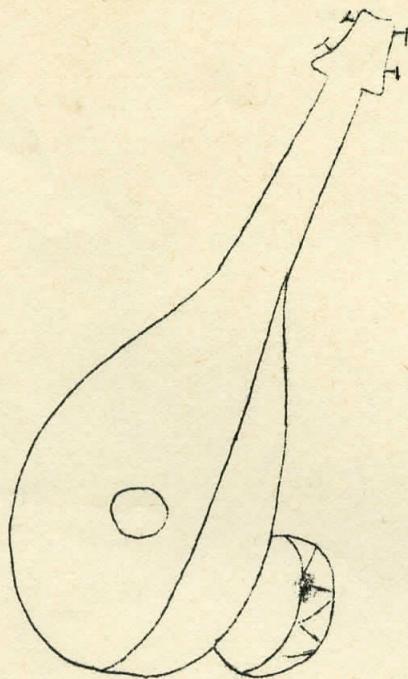

דברי הכפר

א' וו' י' מ'

את שירינו כתבנו על פתק כחול
אך איש לא שאל לשם מה.
ואת שאר השירים שמצאנו בחול
רשמנו בדיו אדומה.
ובין כל השירים שחפשנו לשוא
גלינו אחד בלבן,
ואותו, שמאז נעלם ולא שב,
אהבנו מאלף גוון.

לעתים כשבא שוב החורף ללב,
עוברים על פנינו שיאים
ירוקים-ירוקים, כמו שדה מלבלב,
בביר לאור הם הוזרים.
לעולם לא נדע את צבעם השונה
של כל השירים בעולם,
כי הערב שבא, ואלינו פונה,
צובע שחור את כולם.

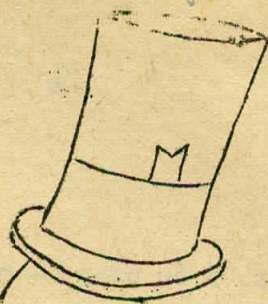
(חיים קינן)

בהרכה הערכה ותודה למארגני ערב - מועדון הזמר - שלנו
שנערך השבוע כחלק מארועי ט"ו בשבט.
עלו והתמידו בדרככם - דרכנו!

מספר 753
12 בפברואר 1982
י"ט בשבט תשמ"ב
כפר-הנשיא

שאלה?

** "עשה אהבה, לא מלחמה" - היא סיסמת השבוע!

לא מספיק שג'וני ורונית, אליסטר ווינקי, טליה ורמי, גדעון וסוניה מתחתנים - רפי פרנק - כן רפי - הבהדיסט (לשעבר), הגדול ביותר בין ראש פילה והירדן, (כתת הירדן), החליט שאילנה ברמן מעמיעד היא הבחורה בשבילו ואין אחרת Eureka מתחתנים! רפי ואילנה - אנחנו החברים, ובטח גם כל הילדים מאחלים לכם הרבה הרבה אושר ובריאות. אך, לא גמרנו! אמנון ומרים גם החליטו שזהו זה! מספיק דאווינים, הזמן הגיע לשמח את ההורים והחברים וקובעים תאריך. נהדר!

וזה לא הכל! דורון עוד בן כתת אייל, כמו אמנון וטליה החליט שזמנו הגיע להתישב, להתחתן ולהפסיק את המתח והניחושים!!

לכל החברה והוריהם, כולם ביחד וכל אחד לחוד, אין מספיק מילים להגיד כמה שמחה גרמתם לנו השבוע! אנחנו מקווים שהרגשה הזאת תשאר אתכם לנצח.

** השבוע יש לנו או היו לנו יותר מדי נציגים בבית חולים צפת. החלמה מהירה לדודה ראי, גב' אסתר טולומון, ג'נט פ' וקרול ל'. גם לחולים שלא כותבים את שמם, לכולם, אנחנו מאחלים החלמה מהירה.

** מה אומרים כאשר מישו נבחר להיות סדרן עבודה? בשעה טובה? מזל טוב? תנחומים? אתה יותר טוב ממני? החלמה מהירה??
בכל אופן, לג'קי ע', אנחנו מאחלים הרבה ידיים עובדות, הרבה חיוכים וכמו שאומרים באפריקנס: "אליס פן די בטטה" (כל טוב!)

** כמוכן, ליואב פק, הנבחר לתפקיד רכז חדר האוכל, אפשר רק להזכיר את סיסמתו החדשה, (וזה לא רעיון שלי), "אסט, אסט מילן קינדה".

** ט"ו בשבט הגיע, וילדי בית הספר המקומי והוריהם, פלוס פעוטים ואחרים ירדו מן הטכס הנחמד באמפיתיאטרון לנקודה ליד המזבלה הישנה, שם נטענו עצי אלון.
היתה מן תחרות למצוא את הבורות (בין הקוצים) שהכינו החברה מבית הספר בבוקר - וכל הכבוד להם על כל ההכנות. הרגשנו יד מאורגנת מאד מאחורי ההכנות ההן.

** ביום ב' היה ערב שירה במועדון - היו המון אנשים מכל הגילים והיה ממש נהדר. לפעמים, כל כך טוב לקרוא את המילים של שירים שכבר שרנו בלי להרהר קצת על מה שרים. שוב, תודה למארגנים.

לא

** ערב ג'ז היה ביום ו'. כולם נהנו, במיוחד מהופעתם של צביה, אורה והחברה.

** ליצחק ע' היה הכבוד להיות נציג המשקים בגליל כאשר הלך לטכס בכנסת, לציון 100 שנה להתישבות בארץ.

** לשרה (האחות שלנו לשעבר - זוכרים?) וישראל בסטר - נולדה בת. מזל-טוב.

** זה שבוע ד'וח המורים בבית החינוך! אוי וואי.

** אהוד וג'ני אלמן הגיעו לכמה שבועות ביקור. תבלו בנעימים! נטע, כמו אמא תרנגולת מאושרת! בצדק!

.../...

(סוף) " מה בשמע ? ? "

**** בשבת לפני שבוע ירד גשם והיה קר, אבל במקום אחד היה חם ונעים - במקלט של ה"צעירים". (כולנו היינו, מכל הגילים!!) שיחקו משחקים, פטפטו ונהנו.**

** למרקי יש תערוכה בשבת זו בלפנתח.

**** נבחרת הראגבי שלנו - הצעירים - מתמודדים עם קיבוץ יזרעאל מחר, (שבת). כל טוב! נחזיק אצבעות. (ואתם תחזיקו גם כן, כך-ששום דבר לא יפול).**

**** בסדר! גמרת! גמרת! הילתי רוצה להמשיך ולפטפט עוד, אבל צריך לגמור.**

ש ב ת ש ל ו ם , עדנה.

לבטי ומיקל דוארי - החוזרים השבוע,
משליחות ארוכה באר"י - ברכות רבות
והתאקלמות מהירה ואמיצה
בחברה ובעבודה.

י מ י ה ו ל ד ת י מ י ה ו ל ד ת
* *

18.2 לורנס מרקוסון
שאוול סמברג

19.2 תמר פר ימוסט

20.2 אר יאלה לו ין

14.2 ג'נט גניסלב
בת שבע מרקוסון
יהודה בן-זאב

17.2 דותן קוניגס
יפעת דבולט

ל מ ל ש ל א ל

19.2 ענת ואלחנן כהן

20.2 קרול ופאול בילגורדי

סיפור של אהבים - התלמידים

בית הספר "לבנות" בו למדתי, היה אחד מבתי הספר הראשונים שהוקמו בתל-אביב, אל אף שלמדו בו רק בנות, הוא לא היה בית ספר דתי, אך כנראה שכבר אז היתה לדתיים השפעה בכל מהלך החיים, כי בתי הספר הראשונים שהוקמו בתל אביב היו חד מליניים.

לא בכדי לא הצטרפתי אף פעם לתנועה הפמיניסטית.

בסה"כ אפשר לומר כי אין חדש תחת השמש, ההיסטוריה הוזרת על עצמה.

מי שחושב שהכינמת היא תוצר של שנות השמונים, טועה: גם אז היא כבר גרמה לכאבי ראש בבתי הספר, אך אז לא עשו מזה מבצע טלויזיוני, מהסיבה הפשוטה - לא היו טלויזיות.

הבעיה נפתרה בדרך הרבה יותר פשוטה - גזזו את השערות יחד עם הכינים.

זכורני שבאותה השנים לקראת סוף השנה, עשו לי קרחת בגלל הכינמת והייתי צריכה להשתתף בהצגת סוף השנה. עד כמה שזכור לי כיום ההצגה היתה די מטופשת.

היתה שם סצנה בה אנו קמות משלבה מתרחצות ומסתרקות. עד היום אינני מבינה איך העזתי לעלות על הבמה עם קרחת.

ללמוד לא אהבנו כל כך, לכן המצאנו כל מיני תעלולים ומעשי קונדס.

אינכם היו מורים תקיפים שפחדנו מהם, ולא העזנו להרים ראש. נגד זה כשהרגשנו במורה שהוא חלש מלהשתלט עלינו היינו יורדים לחיור.

זכורני שפעם באה אלינו מורה לציור עולה חדשה מרומניה, פניה היתה לנו מורה ממין זכר, שפחדנו ממנו כחז מוות. לא פעם הוא העיף את הילקוט עם הספרים מהחלון לתלמידות שהפריעו לו בשיעור.

אז כשבאה מורה זו נקמנו בה, על כל הסבל שסבלנו מהמורה היהודים. שיטת הלימוד של מורה זאת היתה, לצייר חיות על הלוח ואנו צריכים היינו להעתיק למורה.

עד היום הודות למורה זאת, אני יודעת לצייר פיל, תרנגול ועכבר, כי הרבה היא לא הספיקה ללמד אותנו. ירדנו כל כך לחייה, עד שהפסיקו לנו את שיעורי הציור.

אך, היו גם שעות שהתנהלו על מי מנוחות, תלוי במורה ובמקצוע שלימד. אני מאד אהבתי את שעות ההיסטוריה ותנ"ך, ואף פעם לא ידעתי לשכ מה אני צריכה ללמוד חשבון שכל כך שנאתי. ומשנה לשנה עליתי כחה עם בטיחה בחשבון. עובדה שעד היום אינני יודעת חשבון ולא עזרו לי כל שנות הלימוד האלו.

מכתב

בשעה טובה גמרתי לסדר את חדר מרכז הבנין לשעבר. הוא ישמש לנו כספריית עיון באנגלית, בנושאים הפחות מבוקשים. ואלה הנושאים שתמצאו בחדר הקטן:

דת וקסם, פוליטיקה, כלכלה, שפות, מתמטיקה, ביולוגיה, מדע, זואולוגיה (ספרי לימוד), אסטרונומיה, חלל, חקלאות, הנדסאות, מכונאות, מוסיקה, ריקוד, שירה, מחזות, מסות, הסטוריה, ציביליזציה, ארצות שונות, מלחמות - אנגליה, רוסיה, ארה"ב.

כל יתר הנושאים נמצאים באולם הגדול. הנושאים שנשארים באולם הגדול:

ביוגרפיה, גיאוגרפיה כללית, יהדות ארץ ישראל, קיבוץ, פילוסופיה, פסיכולוגיה, ריגול-אמיתי, חינוך, חברה, זואולוגיה כללית, בישול ודיאטה, גיבון, בריאות, סמיך, מין, עבודות-יד, ספורט, קולנוע.

הספרות העברית תשאר באולם הגדול בכל הנושאים. בזה סיימתי שלב ראשון בפיתוח הספרייה.

קריאה נעימה, לו ס.

18310

מוזמרפאה

במשך כמה שבועות רק שרה ומוירה תעבודנה בתורנות ערב, לכן, אנו מזכירים לחברים שהמרפאה נפתחת כל ערב בין 18.00-18.30, חוץ מימים א' ו-ו'.

חברים מתבקשים להזמין אחות תורנית למקרים דחופים בלבד.

עובדות המרפאה.

מאמר מעמיק בקשר לחוג ...

31018

מתארגנת ירידה אחרונה לחופי סיני בשליטת ישראל. מי שרוצה להצטרף לצלילת פרידה, ויש בידו תעודת צולל, בתוקף, מוזמן להצטרף. תאריך הנסיעה 24/3/82, יום ג', בשעות הלילה. חוזרים ביום שבת.

ההרשמה על הלוח ליד המזכירות. פרטים נוספים אצל פיל גליק, להתראות למטה. פיל

לקראת החג הבא

ט"ו בשבט עבר נגמר ובפתח פורים ועמו משלוח מנות המיועד לכל החברים. יש עדיין זמן להכין ולעשות כי לא תמיד חייבים לקנות. אם משהו אינו רוצה למשלוח לחבר יד ש"גש למזכירות ואת שמו ימחק מיד. בשבוע הבא חפשו את צביה כ' או טוטסי שלפו פתק מן השק ובמחשבה התחילו. צביה וטוטסי.

תערוכת תקליטים של "אלחוט"

- בשבת 20/2 במועדון, נא להביא
- בשעה 13.00 - 10.00 פנקסי צ'קים

כאליון עם ג'ייל ספר

חדר נאה! הרבה צמחים, ציורים בודדים ופוסטרים פה ושם; תקליטים ומערכת סטריו - נוחיות וחמימות בסגנון צעיר. גייל מבטה לשכנע אותי ש"רוק יאנד רול" לא חייב להיות מחריש אזניים, לכן השיחה מתנהלת על רקע של מוסיקת "רוק" שקטה.

ש. השאלה התמיד-ראשונה והקצת בנאלית - כמה זמן את נמצאת כאן בארץ גייל?

ת. כשמונה שנים פלוס או מינוס משהו. באתי לראשונה בקיץ 1973 עם קבוצה של אמריקאים צעירים שבילתה חודש וחצי בקיבוץ. חזרתי לארה"ב ואחרי חמישה שבועות פרצה מלחמת יום הכפורים. השתתפתי בהפגנה למען ישראל בלוס אנג'לס ושמעתי שהמדינה זקוקה למתנדבים, ולכן חזרתי לכפר-הנשיא בתכנית שרות לעם.

במשך חצי שנה שהייתי בקיבוץ למדתי באולפן. שבתי לאמריקה ב-1974 ולמדתי שנה וחצי באוניברסיטה בלוס אנג'לס. חזרתי הנה לחופשת קיץ קצרה ב-1975, ונשארתי עד היום הזה. תחילה כמתנדבת, אחר כך מועמדת ולבסוף חברה.

ש. איזו הרגשה יש לגייל ספר ג'א'פ (ג'ואיש אמריקן פרינסט) לשעבר, כאן?

ת. הפרינסט מרגישה יותר בבית בארץ בכלל ובכפר הנשיא בפרט יותר משורגישה בלוס אנג'לס.

ש. בכל זאת, כשהזרת לחופשה לפני התקבלותך לחברות, לא הרגשת שאת עומדת להפסיד משהו?

ת. להיפך! היתה לי הרגשת שלווה מעצם העובדה שאני סתם אורחת בביקור, שכיתה נמצא הרוק מעבר לים.

ש. האם זה אומר שאת חשה שייכות לנוף כאן?

ת. אם כוונת שאלתך - האם אני ישראלית? יש הרבה ישראלים - שנולדו כאן, כאלה שהגיעו רק אתמול, כאלה הנמצאים הרבה זמן למרות ששפתם היום-יומית לא עברית. בעיני כולם ישראלים ואני אחת מהם.

ש. איך מצטייר הישראלי בעיני ילידת ארה"ב?

ת. נוכחתי לדעת, לפחות מאז שהתחלתי לעבוד באפעל שהטיפוס המצוי בכפר הנשיא איננו אופייני למי שפוגשים מחוץ לקיבוץ. הרי אני נפגשת עם אנשים במקהלה "הפילהרמונית", באפעל, במפגשים חברתיים, בערבים, באוטובוסים...

ש. האם אפשר להשוות את הישראלים שאת מכירה עם חבריך בארה"ב?

ת. אין חשובה פשוטה אחת לשאלה. האמריקאי הממוצע של המעמד הבינוני לפחות הולך לאוניברסיטה ומעוניין רק בציונים טובים כדי שיוכל לקבל תואר שיוביל אותו לעבודה בעלת משכורת מניחה את הדעת. למען השגת מטרה זו הוא ירמה במבחנים, יעזיק עבודות, ישקר - הכל כדי להצליח. יש בודאי ישראלים כאלה כי החמרינות לא נעצרה מחוץ לגבולות המדינה. בחוגים האנטלקטואליים מזכירים את אותם השמות של סופרים, פילוסופים, מלחיני מוסיקה וכו', גם שם וגם פה.

אולי יש כאן מימד נוסף: התחושה התת-הכרתית שמטען חומר נפץ יכול להתפוצץ בשוק, באוטובוס... כנגד זה סכנת האלימות ברחובות הערים היא ממשית שם. יש שוני בזה שהאמריקאי לרוב אינו מעוניין במה שמתרחש מחוץ לגבולות ארה"ב, ואילו כאן הישראלי שומע חדשות חוץ ובודק איך זה ישפיע עליו, אפילו אם זה מתרחש בחצי השני של כדור הארץ.

ש. נפנה למעשיך קצת, ברשותך: באילו עבודות בקיבוץ עבדת ואיזו ספקה אותך במיוחד?

ת. עבדתי כמטפלת בכח "שבולת", במכבסה, באבוקדו, הדרכת ולימדתי אנגלית. ביחס לסיפוק אני אפיקורסית למדי, כי איני בטוחה שהעבודה ממלאת את כל עולמו של הקבוצניק.

.../...

(המשך) "ראיון עם גייל ספר"

(המשך תשובה): לדוגמה, עבדתי שלוש שנים במכבסה ולא מצאתי את העבודה כגורם מרכזי לחיוב או לשלילה. מה שמספק את האדם הוא מה שהוא עושה אחרי שעות העבודה. אין טפק שגורם חשוב אולי מכריע - הוא עם מי הוא עובד.

ש. בעתיד באיזה שטחים תחפשי אתגרים?

ת. במטבח, בחדר האוכל, בצאן או אפילו בפלחה.

ש. האם את מאמינה בשוויון האשה?

ת. אני חושבת שהאשה צריכה לעבוד במה שהיא רוצה, ולא מפני שהיא לכודה במסגרת מסוימת.

ש. האם אינך מקבלת שיש עבודות ששליכות לתחום הגבר או לתחום האשה בלבד?

ת. בכלל לא. אין זה אומר שאסור לאשה לעבוד בבתי ילדים או בבית-ספר - אם זה מספק אותה, אבל אין שום סיבה שחבר לא יעשה את אותם הדברים מתוך אותן הסיבות.

ש. מה את עושה באפעל?

ת. עובדת במרכז ללימודי הקבוץ בשפות לוועזיות, תפקידי הוא לארגן סמינריונים על הקבוץ, ציונות, עמדותיה של מדינת ישראל ביחס לבעיות הקיום - הכל לדוברי אנגלית.

ש. מי מגיע לסמינרים אלה?

ת. נקלטים, מתנדבים, אולפניסטים, סטודנטים, קבוצות נוער. הסמינר למתנדבים נמשך שלושה ימים, זה לנקלטים תשעה ימים ולאולפניסטים אנחנו עורכים תכנית של יום אחד באזור שלהם.

ש. מה זה נותן למשתתף?

ת. הבנה מעמיקה יותר על מעשיה של מדינת ישראל, הקבוץ וכו'.

ש. מה את אומרת למי שאומר לך, במשך הסמינר, שהוא יכול להיות חיים יהודיים מלאים בחו"ל? האם את מנספת בסכנת האנטישמיות?

ת. לא כל יהודי נתקל באנטישמיות שמפריעה לו - הוא יכול להתנחם בזה שקשה יותר להיות כושי. אני שואלת אותו - האם היהדות היא רק בית כנסת, תפילה פה ושם, גפילטע פיש... או יש נוסף על אלה שפה, תרבות, ארץ? אני שואלת אותו - האם קיומה של ישראל מוצדק או לא? אם הוא אומר "כן", אז אני טוענת שמקומו כאן, כי אי אפשר להיות ציוני בחו"ל.

ש. מאז שהגעת עברו כמעט שמונה שנים - מה שונה?

ת. קודם כל אני ש השתניתי - התבגרתי, למדתי הרבה, נטשתי הרבה אשלייות ה"טיפש-עשרה", פחות מתגעשת ויותר שלוה. חוץ מזה אני רואה את הדברים כמות שהם: אז חשבתי שכל הישראלים עוסקים בבניית הארץ, בחלוציות ובאידיאליזם. כיום אני יודעת שיש מעט סוציאליסטים, ושרוב האנשים חיים כבכל מקום, בכל זאת יש דברים שאין אני מוצאת בשום ארץ אחרת: לנסוע באוטובוס אגד חוויה מרנינה ומרשימה. אנשים יותר מתחשבים משהיו, יותר מחונכים, פחות מלכלכים. הזמן והחינוך עושים את שלהם.

ש. שאלה אחרונה: מה נותנת לך המוסיקה בימים אלה?

ת. עולם המוסיקה התווסף לי כאן. אני אוהבת לשיר במקלה, זה תחביב נהדר. אני אוהבת להאזין למוסיקה מכל הסוגים, אני רואה שה"רוק" לא הפריע לך. אני מסוגלת ללכת אפילו לאופרה מודרנית כמו "וודק" של אלבן ברג ולהינות. זה חלק של גייל הישראלית החדשה.

ראיון: א ר י ק.

חצאות 100 שנה להתקבלות - בירושלים.^{7.}

בט"ו בשבט השתתפתי כנציג המשק ב"חגיגת 100 שנה להתקבלות", שהתקיימה בירושלים בנטיעות "יער ההתיישבות" ובשיבה חגיגית של הכנסת עם קבלת פנים רשמית לאחריה.

בעצם כמעט לא נסעתי, וכי נקבעה השעה 6.30 ליציאת האוטובוס של המועצה האזורית מק"ש, אבל בהגיעי לכביש חיכיתי וחיכיתי, ומי לא בא, זה האוטובוס. התברר לאחר מכן שהיה "קצת" איחור ביציאתו, והוא הגיע לפינת ראש פינה כמה רגעים לפני 8.00, השעה שקבעתי לעצמי להתקפל הביתה בלא כלום. כנראה שהרבה חברי משקים בדרך (משקי ההר, אילת השחר, מחניים, גוש נאות מרדכי), גם הם ציפו לאוטובוס, והתיישבו לפני וחזרו הביתה. לאחר תקלה קטנה זו, הכל דפק כמו שערך, היה סדר למופת ונשמר לוח הזמנים. כשהגענו לבניני האומה, קיבל כל נציג תגית מיוחדת עם שם המקום שלו וזאת שימשה לזיהוי בכל הארועים. כולם הוסעו באוטובוסים, בשירה למקום טכס הנטיעה, צפון מזרח ירושלים (בואכה נוה יעקב), ובטכס, כמובן, היו כמה נאומים, אבל קצרים ולעניין.

לאחר הנטיעות חזרנו לבניני האומה לארוחה חגיגית, מתנת הקרן הקיימת לישראל. לבנין הכנסת הגענו בזמן ובכניסה קיבל כל אחד פרח וסיכה עם סמל הכנסת. כל היציע הוכן למבקרים, ראינו ושמענו את הקולות והתרשמנו. כפי שקראתם בטח בעיתונות הופיעה גאולה כהן בהצגה משלה, ודרשה בהצעה לסדר היום להעביר את כל הישיבה לחבל ימית. לאחר ההצגה, שבטח היתה מיועדת לפרוטוקול בלבד, עזבה את האולם.

יש לציין את העובדה שהיו, שלא כרגיל, הרבה חכ"ים באולם, 12 מבין שרי הממשלה - עוד אחד, אבו חצירה, שנמצא ב"חופש" בגלל משפטו, התגנב לשורה האחרונה ושקע שם בכורסה.

לאחר הישיבה התקיים מפגש בין קהל המוזמנים כ-500 איש ואשה, עם נשיא המדינה והשרים - כמובן היתה שם מקהלה ונישאו נאומים.

לפי דעתי היו יכולים להסתפק בדברי הנשיא בלבד ולוותר על היתר. כנראה שחלק גדול מן הקהל חשב כמוני והצביע ברגלים - כשגמר יו"ר אגודת האכרים, איזקסון את נאומו, נראה האולם כשיבת כנסת רגילה, בקושי כמאה איש נשארו. יותר מעניין היה גבתי שנאם אחרון, אבל הזקנה נותנת בו את אותותיה ובקושי אפשר להבין מה הוא אומר.

קוריוז מעניין היה בהתנהגות החכ"ים מאגודת ישראל (פורוש ושפירא). בזמן המפגש, חיכו שיגמרו את דברי הפתיחה ה"ציוניים", ונכנסו להתישב. אז התחילה התזמורת עם המנגינה ופתאום הצטרפה המקהלה - כמוכי נחש קפצו השניים וברחו החוצה: כי שרו שם גברים ונשים יחד; בסה"כ הספיקו להיות באולם כעשר שניות.

בגמר הטכסים שבסיכומם היו מרשימים ומהנים הוחזרנו הגלילה. עלי לציין את התנהגותו של הנהג, שלמרות שעבר עליו יום ארוך מאוד, הכניס כל אחד מהמשתתפים למשקו, עבודה של כמה שעות, ויבוא על זה על הברכה.

לאחרונה הנני צריך לציין שהחגיגה כוונה ל"התיישבות", לאו דוקא החקלאית וכל נקודה על מפת הישובים זכתה בליצוג: הערים, המאחזים בקיבוצים מהגדה והפיתחה, כל המושבים וההתיישבות העובדת.

י צ ח ק ע'.

זכרון מארח בנים

- (1) יגאל ניימרק ביקש הארכת חופשתו. הוא נמצא בקנדה ושם לומד נגרות. הבקשה אושרה.
- (2) הישיבה האחרונה הוקדשה בעיקר לסיכום הסמינר לצעירים ונקלטים. אין ספק שהסמינר מהווה שלב חשוב מאוד בקליטת הבנים. שלומית בנתה תכנית טובה ומעניינת אשר התבססה על הנסיון של שני הסמינרים מהשנים הקודמות. הדיון התרחב מעבר לסיכום הישיר, ודנו על היבטים שונים בחיי הבנים, כגון: המשך הפעילות הרעיונית, הכרת חברים שונים במשק ע"י פעולה של הזמנות לארוחת ארבע ועוד.
- סוכם שלקראת הסמינר הבא תודגש המחויבות של המשתתפים להשתתף בפועל בכל האירועים. הועדה גם המליצה שכדאי לערוך מפגש סיום.
- (3) מיכי הודיע על הפעילות מסביב למועדון לצעירים, שכבר נפתח. הועדה רואה בחיוב את היוזמה של הצעירים. בענין תקציב השקעות - הוצע לחלקו בין וו. הבנים, וו. התרבות ואולי וו. החברה.

מיכאל כהן

מערכת: אריק, עדנה, צילה ודליה.

הדפסה: ציונה

עיסר: דורי

הגיהה: אסתי

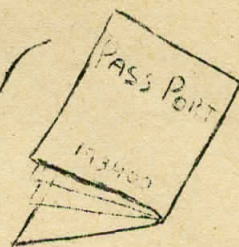
שכפלה: רות ר'

חיברו: נורית וגבי אורן בצורת כתובת "שבועות"

נדליק נר לזכרה של:

שושנה אדלשטיין - כ"ג בשבט

9. תעבתי הצדכון (נתיחת הביטחון) (לשאלה)

אהלן, זהו חוזרים הביתה וכיף. כיף אדיר להיות בבית (לשאלה הראשון).
 יחד איתי חזר גם משה גרשמן שכבר העמיד תנאים לשיבת קבע במשק: פעם בשנה לתת לבני
 משק לצאת לחו"ל, (כל פעם לשמונה חודשים), ועט פרקר מהמפעל, כי לא היינו בארץ כשחילקו.
 שמעתי ששגעון האסט רץ במשק, אז פשוט מתוך סקרנות החלטתי לשאול חברה (רציניים) - מה
 קורה עם זה? ראשון פגשתי את רפי פרנק -

שאלה: נו רפי, אתה לוחץ הלך בתרגילי אסט?

תשובה: לא, קניתי אמפליפיר.

אני: !?!? x x x

לפתע, לגמרי במקרה, נתקלתי בעוד אדם שאני רוכש לו המון כבוד, ידידינו - משה גרשמן.

שאלה: משה, מה דעתך על נושא ה-אסט?

תשובה: אסט, דבר חשוב מאד. בדרום אפריקה אני ומקס חייט עשינו את זה כל הזמן, בין
 כוסית לכוסית...

אני: x!?!? x x

השבוע נסעתי עם אלדד לקרית שמונה. מראש פינה התחילו הקטעים. אלדד מסביר לי בדרך:
 "את העץ הזה אחוד דפק, פה אילן כמעט התהפך, כאן עמליה עם הפורד, שם אבא עם הפג'ו...
 עוברות חמש דקות ואלדד מכוון את המראה הקדמית עם ה-841 שבא מהכיוון השני... מאילת-השחר
 עד צומת גונן רואים כל ק"מ ילד מכפר הנשיא תופס טרנזפלים הביתה. (גילי אומר שיש הרבה
 שיעורים חפשיים השנה). איתנו היה גם תמיר שנמצא ברגילה. אני רואה אותו מתכופף.
 מה הענינים תמיר? הכוור ראת משטרה צבאית.

* ספרתי לאבא שלי שכשטילתי בנפאל בהרים הייתי עושה מקלחת חמה עם דלי מים חמים, כי
 היתה שם בעיה של מים. ללא היסוס השיב לי: כשהוא היה בסיני רק עם כוס מים היה מתקלח,
 מתגלח ועוד היה נשאר מספיק לכוס קפה...

* פורים מתקרב ואיתו גם הדאגות: מאיפה אשיג תחפושת השנה?? ואז נזכרתי מה פלוא עושה
 כל שנה: לא משנה מה הנושא, ספורי תנ"ך, אגדות, חיות, היסטוריה יהודית, פלוא תמיד בא
 עם שני אקדחים של גמדא וכובע קאו-בוי! זה תמיד הולך.

* עוד כוכב = יואל. שאלתי אותו האם זה נכון שהוא גמר שתי מחסניות נותבים על כמה פרות
 מטובא. השיב לי הבחור ברוב תמימות: "מה פתאום, יריתי באויר, שנמצא בין הלב ואב
 העורקים, הנמצאים במעמקי הריאה השמאלית של הפרה..."

* איך יודעים שבאמת באמת לא השתנה כלום במשק?
 איל כץ עוד עושה בלונים, (מהאף).

זהו, חלט, להתראות אורן.

נ.ב. אמרו לי שעדיין אסור לכתוב בדברי הכפר מילים כמו: בן זונה, שמוק, חרה, סדרן עבודה,
 מרכז משק, נבחרת כדורסל של כפר הנשיא, ג'ורג'י (ז"ל)....

Parents' Page

12.2.82

MAKE LOVE NOT WAR! is this week's slogan -

If it wasn't enough that Johnny and Ronit, Alistair and Winky, Talya and Rami, Gidon and Sonya are getting married this summer - Raffi Frank, the biggest clown between Rosh Pina and Kitat Hayarden, announced in all seriousness that he and Ilana Berman from Amiad are getting married in August. To Raffi (and Ilana) a big mazaltov from us all!

Wait - there's more! Amnon and Miriam have decided to tie the knot, and give their parents a bit of nachas - their wedding will be in July. Another big mazaltov!!

Haven't finished yet - Doron Cohen, a contemporary of Amnon and Talya, has decided to settle down and put an end to the suspense; mazaltov to Doron, Renee and Michael, and all the Cohen-Burman-Katz family.

This week we had more than our share of visitors to Tsfat Hospital; we wish a speedy Recovery to Ray Levart, Esther Solomon, Carol Lopow and Jeanette Primost - hope to see you all back home soon.

What do you wish someone who has been elected Sadran Avoda (Work Coordinator) ?congratulations?.....condolences?..... better you than me?.....wish you better?..... anyway, to Jackie Amar we wish lots of willing hands, lots of smiles and as they say in Afrikaans: "Alles van de beste!"

And To Yoav Peck, the new Maitre D' of the Chadar Ochel, we wish a fruitful and productive year, and a new motto: "Est, est mein kind!"

Tu Bishvat was this week; the schoolchildren and their parents plus a few supporters held a tree-planting ceremony at the Amphitheatre and wended their way down to the old dump, where they planted oaks. It was rather difficult to find the exact place amongst the brambles, but the schoolchildren did a good job preparing them and the whole affair in the morning.

On Monday we had a singsong in the moadon - nearly everyone was there and enjoyed themselves, thanks to the organizers.

- On Friday we had a Jazz Evening accompanied by Ora, Tsivia and the Chevra.
- Yitzchak Eder represented the kibbutzim of the Galil (a great honour) in Jerusalem this week, at a ceremony marking 100 years of settlement in Israel.
- Do you remember Sara Bester, our nurse from last year? She and her husband Yisrael are happy to announce the birth of a girl.
- It's been a very cold week, but one place that was really warm and inviting was the new Youngsters' Moadon down in the shelter. If you aren't afraid of the dark, come down and join us - youngsters of all ages are welcome.
- After a successful exhibition in Amiad a few weeks ago, Marky has another one in Kibbutz Yiftach this Shabbat.
- Our Rugby team is playing Yizreel tomorrow - let's hope for a high score and a low casualty rate.
- Welcome home to Betty and Michael Doari after two years in America.

Shabbat shalom to you all!

+++++

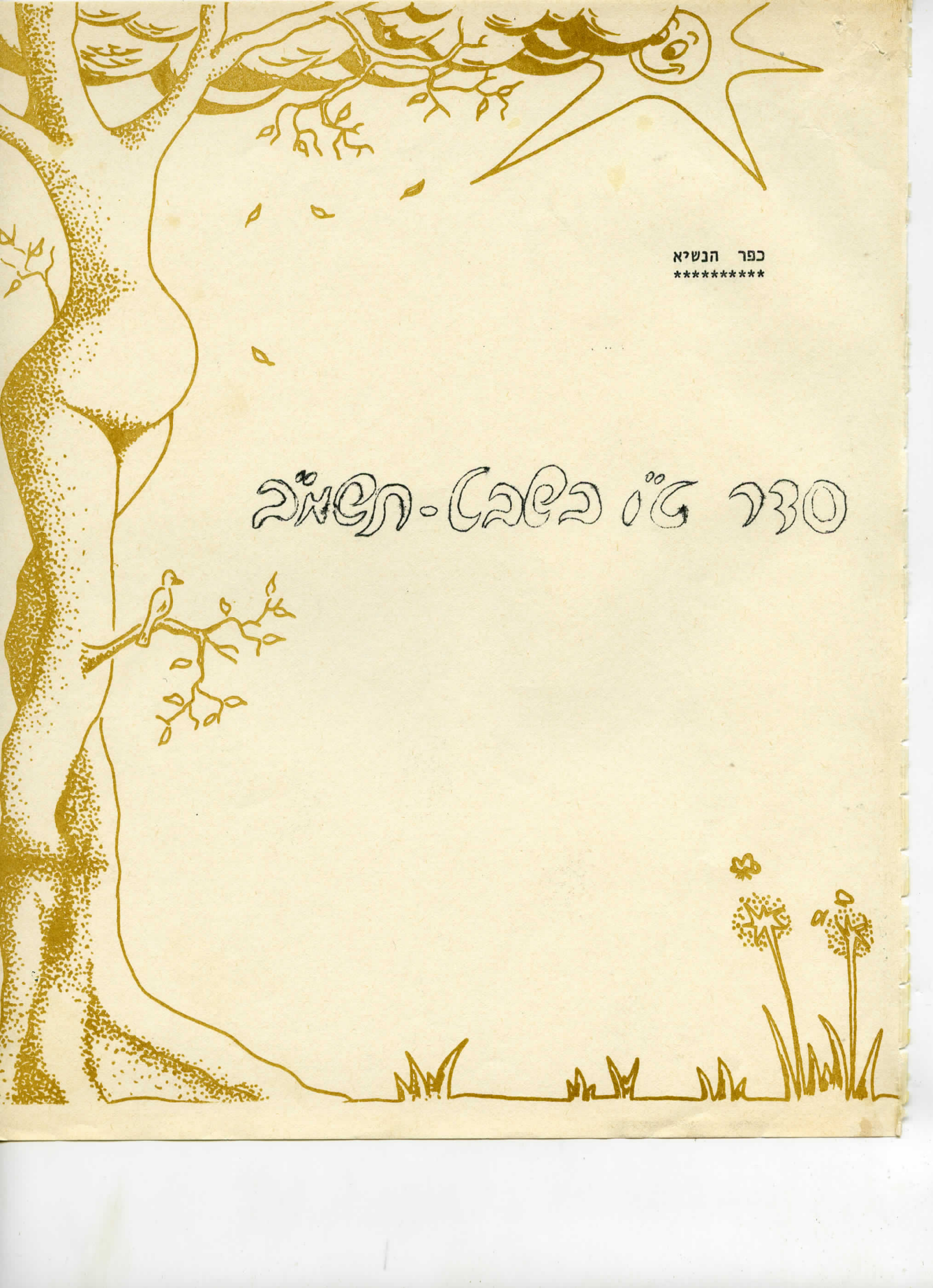
ANNOUNCEMENTS:

- For the next few weeks, only Sara and Moira will be "on call" in the evenings. This is just a reminder that the clinic is open between 6.00 - 6.30 (for anyone) on Mondays, Tuesdays, Wednesdays and Thursdays. Please call the duty nurse only in case of emergency.
- On Shabbat 20/2 in the moadon - a record bazaar. (10.00 - 13.00)
- Tu Bishvat is over and Purim is approaching rapidly, and there is still plenty of time to prepare a nice present for mishloach manot (shlach-mones). If you see Tootsie or Tzvia Katz, ask them to let you pull a "lucky name" out of the hat, and see who it is that is going to get a present from You.

+++++

MAZALTOV ! ! !

14/2 Jeaneete Genislav, Batsheva Maruuson, Yehuda Ben-Zeev-
 17/2 Dotan Konigis, Yifat Devolt
 18/2 Lawrence Marcuson, Shaul Samberg
 19/2 Tamar Primost 20/2 Ariella Levine
 19/2 Anat & Elhanan Cohen
 20/2 Carol and Paul Bilgory

כפר הנשליא

צור ג'ו בלא-תש"ב

"בראשית ברא אלהים את השמיים ואת הארץ"

שיר:

אור חבצלות זמר שושנים,
בשרון עלה ריח עדנים.

חבצלת לך, לי השושנים,
בשרון עלה ריח עדנים.

נרים כוס יין לבן שהוא כלובנס של פרחי החצב, הכרכום, והנרקיס, לובן
עצים מלבינים בשלכת.

נברך על פירות שלהי הקיץ - זית, תמר, גפן וחיטה.
ילדי ב"ס, הביאו הפירות!

חיטה - פת לחם מחיטים שוכנת כבוד על כל שולחן.
זית - גם אם לא קיבל עליו הזית את המלוכה, הרי הוא מלכם של
כל עצי הפרי בפרי, בשמנו.
תמר - שנאמר: צדיק כתמר יפרח.

שיר:

אתן במדבר נטע ארז,
שטה והדס ועץ שמן.
אשים בערבה ברוש,
תדהר ותאשור יחדו.

"האלילים" / פנחס שדה

אני רואה עננים אפורים,
עננים לבנים, עננים כחולים.
אין זאת אלא שהסתיו
בא והחורף קרב לבוא.
אין זאת אלא שחלפה השנה.

בתוך הזמן במעמקיו,
חיים מתחוללים, חיים משלו:
אלילים גוועים, אלילים
מתים ושבים לתחיה.
דבר-מה מתרחש שם, מלא חכמת אל,
מלא אהבה, אימה, מסתורין.
רק הד עמום יגנב אל חיינו שלנו.

הזית שותק, עתיק, מעמיק שורש, מכסיף ומאיר עניים -
אך מדוע נבוב הזית ?

ביום מותו של שלמה מלך ישראל, התאבלו גם עצי הגן השונים; הגפן, הרימון
והאחרים, והשליכו מרוב צער את עליהם הירוקים מעל ענפיהם ורק הזית נשאר
עומד בכל הדרו, לא השיר את עליו ולא נראה בו כל סימן של צער. באו אליו
העצים ואמרו: "וכי לא נאה לך להתאבל על מותו של מלך ישראל?" אמר להם
הזית: "אתם השרתם עליכם כדי שכל העולם יראה בצערכם. אולם, צערי גדול
מצערכם, אך שמור הוא בלבי. הביטו וראו - כל גופי חלול ונבוב מרוב צער
ויגון."

שיר:

צדיק כתמר יפרח,
כארז הלבנון ישגה.

כוס שניה -

יין שרובו לבן ומיעוטו אדום,
על שום הלובן שעודנו מושל בארץ,
בענפי האילנות ובפרחי השקד המתעוררים,
על שום טיפות האודם הראשונות.

נברך על פירות תחילת ההודף - תאנה, תפוח, תפוחיזה, תפוחיזה.
ילדי "ארבל" ו"היובל", חלקו הפירות!

תאנה - הנה הסתיו עבר, הגשם חלף, הלך לו, התאנה חנטה פגיה והגפנים
סמדר נתנו ריח.

תפוח - וכתפוח בין עצי היער, כן דודי בין הבנים,
כשושנה בין החוחים, כן רעיתי בין הבנות.

הדר - התפוזים, התפוזים טובים באלף אחוזים מן הזהב שמחפשים אותו לשווא.

אגדת התאנה:

פעם אחת בא אורח לארץ-ישראל. נכנס לביתו של איכר ונתקבל בסבר פנים יפות. אמר
האיכר לבנו: "עלה, בני, לעלייה והבא לנו תאנים יפות מן החבית". עלה הבן לעלייה,
הכניס ידו לתוך החבית והנה, יש בה דבש. ירד אל אביו ואמר לו:

- "אבא, החבית מלאה דבש ואין בה תאנים." אמר לו אביו:
- "הכנס ידך לתוך החבית ותמצא את התאנים."

עלה הבן לעלייה, הכניס ידו לתוך החבית ומצא התאנים בתוך הדבש שעלה מהן. אכלו
מן התאנים ושמחו בהן. יצא האורח וראה עיזים אוכלות תחת תאנה. היה הדבש מטפטף
מן התאנים וחלב מטפטף מעטיני העיזים. עמד האורח ואמר:

- "ארץ חמדה היא ארץ ישראל. ממש ארץ חלב ודבש."

שיר:

ארץ זבת חלב ודבש

"השקדיה בט"ו בשבט" / לאה גולדברג

לפני שנתיים שתל אותה דן
והביטו, הנה היא עומדת
בתפארת פרחיה, באמצע הגן,
מקושטת ליום ההולדת.
פריחתה כה בהירה, והנה השקיעה
באודם צבעה הצמרת,
כילדה בשמלה ורדה, שקדיה,
על ראשה אודם הסרט.

שיר:

השקדיה פורחת ושמש פז זורחת
צפרים מראש כל בד מבשרות את בוא החג:
ט"ו בשבט הגיע, חג לאילנות,
ט"ו בשבט הגיע, חג לאילנות.
הארץ משועת, הגיעה עת לטעת,
כל אחד יקח לו עץ, באתים נצא הוצץ;
ט"ו בשבט הגיע, חג לאילנות,
ט"ו בשבט הגיע, חג לאילנות.

כוס שלישית -

חציה לבן וחציה אדום

שהוא כאיתני החורף והאביב הנאבקים בטבע. הקור כאילו
מבקש להקפיא החיים העולים באילן וריח הגשם לוחס בריח
הפריחה, עד שיתפרח האגס ופקעיו המתפוצצים שולחים סביבתם
קריאות האביב ומרגע לרגע על ענפים עוד ועוד ניצנים ניצתים.

נברך על פירות האגוז, החרוב והאגס.
בני חברת הילדים, "כנרת" ו"עפרוני", הפיצו הפירות!

חרוב	זה שאנו אוכלים על שום מה?	כי מזכירים ונזכרים כי חרב בית המקדש.
אגוז	זה שאנו אוכלים על שום מה?	על שום מתיקות האביב הבוקע מקליפת החורף.
אגס	זה שאנו אוכלים על שום מה?	על שום מתיקותו הנוטפת כעסיס האביב.

החרוב מופיע הרבה במקורות ובאגדות, ואולי מוכר מכולם סיפורו של חוני המעגל.
פעם היה חוני המעגל מהלך בדרך. ראה אדם אחד שהוא נוטע חרוב.

אמר לו: זה לכמה שנים טוען פירות?
אמר לו: לשבעים שנה.
אמר לו: כלום ברי לך שתחיה שבעים שנה ותאכל ממנו?
אמר לו: אני מצאתי את העולם בחרובים. כשם שנטעו אבותי לי,
כך אטע אני לבני. (תענית כ"ג)

אל גינת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל,
לראות הפרחה הגפן, הנצו הרמונים.
לכה דודי נצא השדה, נלינה בכפרים:
נשכימה לכרמים, נראה אם פרחת הגפן.
פתח הסמדר הנצו הרמונים ...

שיר:

"יום של זוהר" / לאה גולדברג

יום של זוהר בשמים, השדות מבלבלים, דגניות כחולות עיניים, סביונים זהבהבים, אצלי בגן, בגן, כבר פורח הקחווין.	מופזים שדה ואחו ובכל אשר תביט חרציות גדולות פרוד, מתגנדרת מרגניה ואצלי בגן, בגן הצפורן הלבן.	על הנחל איריס - תכלת, ומטה אהרון, ישנה גם חבצלת, חבצלת השרון, ואצלי בגן, בגן פרח אדום על אילן.
--	---	---

"הרקפת" / לאה גולדברג

למה קוראים לרקפות רקפות?
"כי הן יפות"
עונה אני למיכל,
"כי הן כפופות"
משיב יגאל,
"כי הן רק נקטפות"
מתרגז אביטל.

אומרת יעל:
"כי הן רק רקפות,
וטיפש מי ששואל".

שיר:

"רקפת, רקפת, " צפור מצפצפת,
"הציצי אך רגע אלי".
רקפת נהדרת בסלע נסתרת,
נסתרת מנפש כל חי.

ל - ל - ל - ...

מתחת לסלע צומחת לפלא
רקפת נחמדת מאד,
ושמש מזהרת נושקת, עוטרת,
עוטרת לה כתר ורד.

ל - ל - ל - ...

מה יפית העולם,
ים דגן פתוח,
יך גלים ברוח,
ומאירים פני האגם,
מה יפית העולם
מה נעמת העולם

מה יפית בוקר אור,
כל ציפור, כל עשב,
יגמעו טל כסף,
ישתו טל, יפיצו מור,
מה יפית בוקר אורו
מה נעמת בוקר אורו

מה יפית האביב,
בשדה, באחו,
הציצים יפרחו,
צהלת חיים סביב,
מה יפית האביב!
מה נעמת האביב!

כוס רביעית - שכולה יין אדום, שהוא כאביב שפרש ממשלתו על הארץ בשפע
אודם של כלניות ופרגים שהנצו.
ובט"ו בשבט נברכה שתרכה את פרי הארץ ואת תנובת השדה.

"הכלנית" / דויד אגמון

ועוד על כלנית.
מלה אחת לא אגיד:
בין כל פרחי הבר,
גם בעמק, גם בהר,
אהבתי חן דמותה
ביפי גנדרנותה.

מי אמר שכלנית היא ביישנית?
מכל פרחי הבר,
גם בעמק, גם בהר,
אין כמוה גנדרנית,
חנחנית וצחקנית.

"ברכת השותלים" / ר. ספורטה

שתולים קטנים ורכים,
היום אתם יוצאים מן העציץ הקטן והצר
אל תוך האדמה, אם כל חי.

ברוכים תהיו ביום וברוכים תהיו בלילה.
ברוכים תהיו בחורף וברוכים תהיו בקיץ.
הכו שורש באדמה והאחזו ברגבי המולדת.
צמחו וגידלו,
והייתם ברכה באדמתו, ישראל.

פרו ורבו ומלאו את הארץ
ונתתם פריכם לרעב ופרשתם לעייף צילכם.
והיה זרעכם ברכה,
והיה ענפיכם שלום. אמן.

יהי רצון שבכוח סגולת אכילת הפירות שנאכל ונברך עליהם -
יתמלאו מעוז שפע הודם לשוב שנית להגדילם ולהצמיכם מראשית
השנה ועד אחרית השנה לטובה ולברכה, לחיים טובים ולשלום.

שיר:

בתשרי נתן הדקל
פרי שחום נחמד,
בתשון ירד יורה
ועל גגי רקד.

בכסלו נרקיס הופיע,
בטבת ברד.
ובשבט חמה הפציעה
ליום אחד.

באדר עלה ניחוח
מן הפרדסים.
בניסן הונפו בכח
כל החרמשים.

באיר הכל צמח
ובסיון הבכיר,
בתמוז ואב שמחנו
אחר קציר.

תשרי חשוך כטלו טבת
הלפו, חלפו ביעף.
גם שבט אדר ניסן איר
סיון תמוז ואב.

ובבא אלול אלינו
ריח סתר עלה,
והתחלנו את שירנו
מהתחלה ...

ל ח י י ם ו ב ת א ב ו ן !
